

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ Β2**

Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κωδ.: 176 71, Καλλιθέα

Τηλ.: 213 1604...

Fax: 213 1604567

Καλλιθέα, 9/6/2016

Αριθμός απόφασης: 76

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθ. 63 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ 170/Α'/26.07.2013), όπως ισχύουν.

β. Των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 (Φ.Ε.Κ. 170/Α'/26.7.2013), όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν από 17/10/2015 (ν.4337/2015 - ΦΕΚ Α' 129/17.10.2015), σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου σχετικά με την επιβολή προληπτικών ή διασφαλιστικών του δημοσίου συμφέροντος μέτρων.

γ. Του Π.Δ. 111/14 (ΦΕΚ Α' 178/29.8.2014).

2. Του άρθρου 6 της αριθ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

3. Τις διατάξεις του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/2013 (ΦΕΚ Β' 55/16.1.2014) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων περί εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 63 του

ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία - Ενδικοφανής Προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014.

4.Τις διατάξεις της Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ.1282/31.12.2013 (Φ.Ε.Κ. 54/Β'/16.1.2014), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 6 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ. 1038/30.1.2015 (Φ.Ε.Κ. 239/Β'/17.2.2015) Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων.

6.Την ΠΟΛ 1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

7.Την υπ' αριθ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ 975/τ. Β'/17.4.2014) απόφαση για «παροχή εξουσιοδότησης» του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

8.Την ΠΟΛ. 1144/3.07.2015 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών για την «Επιμήκυνση των προθεσμιών για την έκδοση αποφάσεων επί ενδικοφανών προσφυγών ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης».

9. Την ΠΟΛ 1081/06.04.2015 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων «Διαδικασία υποβολής και εξέτασης ενδικοφανών προσφυγών από τα Αυτοτελή Τμήματα της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών που εδρεύουν στην Περιφερειακή Ενότητα Θεσσαλονίκης».

10.Την υπ' αριθ. ... πράξη της Δ.Ο.Υ. Έδεσσας για τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, που εφαρμόστηκαν σε βάρος της εταιρείας με την επωνυμία «...» και ΑΦΜ: ..., καθώς και σε βάρος του ..., με ΑΦΜ: ..., ως νομίμου εκπροσώπου αυτής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν. 4172/2013, όπως ισχύουν μετά τη δημοσίευση των διατάξεων του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015), σύμφωνα με το άρθρο 7 του ως άνω νόμου, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου.

11.Την από ... Ειδική Έκθεση Ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Έδεσσας, σχετικά με την ως άνω εταιρεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4172/2013, όπως ίσχυαν πριν τη δημοσίευση των διατάξεων του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015), σύμφωνα με το άρθρο 7 του ως άνω νόμου, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου.

12.Την από ... ενδικοφανή προσφυγή της προαναφερόμενης εταιρείας και του νομίμου εκπροσώπου αυτής, με τα συνημμένα σε αυτή, που μας διαβίβασε η Δ.Ο.Υ. Έδεσσας, με

το υπ' αριθ. ... διαβιβαστικό κατά της υπ' αριθ. ... πράξης της ως άνω ελεγκτικής αρχής για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου.

13.Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Β2 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από ... και με αριθμό πρωτοκόλλου ... ενδικοφανούς προσφυγής, την οποία μας διαβίβασε η Δ.Ο.Υ. Έδεσσας και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της αίτησης, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Οι αιτούντες, με την υπό κρίση προσφυγή, ζητούν την ακύρωση της υπ' αριθ. ... πράξης της Δ.Ο.Υ. Έδεσσας για την εφαρμογή των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου σε βάρος τους, που επιβλήθηκαν βάσει της από ... Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου της ως άνω ελεγκτικής αρχής, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη, επικαλούμενο, μεταξύ άλλων, ότι:

α) Παραβίαση του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης - Ελλιπές σημείωμα διαπιστώσεων.

β) Πλημμελής αιτιολογία - Οι επίμαχες συναλλαγές είναι πραγματικές.

γ) Λανθασμένη εφαρμογή του άρθρου 39 του ν. 2238/1994.

δ) Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

ε) Εφαρμογή ευνοϊκότερου καθεστώτος - Κατάργηση παράβασης εικονικού τιμολογίου.

Σύντομο Ιστορικό

Σε βάρος της εταιρείας με την επωνυμία «...», με Α.Φ.Μ.: ..., έδρα: ..., αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ. ..., αντικείμενο εργασιών: ..., καθώς και σε βάρος, μεταξύ άλλων, του ... ως διαχειριστή αυτής, εφαρμόστηκαν με την υπ' αριθ. ... πράξη της Δ.Ο.Υ. Έδεσσας, τα μέτρα για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, λόγω της διαπίστωσης - ύστερα από τη διενέργεια ελέγχου σε αυτή - της έκδοσης εικονικών φορολογικών στοιχείων συνολικής καθαρής αξίας 2.621.302,50€ και της λήψης εικονικών φορολογικών στοιχείων συνολικής καθαρής αξίας 2.508.772,50€, ποσών που υπερβαίνουν τα όρια που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ισχύουν, κατά τις φορολογικές περιόδους από ..., σύμφωνα με την από ... Ειδική Έκθεση Ελέγχου της ως άνω ελεγκτικής αρχής.

Απόψεις της Υπηρεσίας μας επί των ανωτέρω ισχυρισμών

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015) σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου σχετικά με την επιβολή προληπτικών ή διασφαλιστικών του δημοσίου συμφέροντος μέτρων, οριζόταν ότι σε περιπτώσεις που η Φορολογική Διοίκηση διαπιστώνει παραβάσεις φοροδιαφυγής ... ή κατά την έννοια των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ.1 του άρθρου 55 του Κώδικα εφόσον η αξία των συναλλαγών των φορολογικών στοιχείων υπερβαίνει αθροιστικά το ποσό των 300.000 ευρώ, μπορεί, βάσει Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου να επιβάλλει προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα, άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα.

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 6 του ως άνω άρθρου και νόμου όπως ίσχυαν πριν την δημοσίευση των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015) ορίζεται ότι τα ως άνω μέτρα επιβάλλονται σε βάρος των προσώπων που αναφέρονται σε αυτές ... κατά την τέλεση αυτής στην περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ.1 του άρθρου 55 του Κώδικα.

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 7 του ν.4337/2015 (μεταβατικές διατάξεις για τον ΚΦΔ) ορίζεται ότι: «Οι διατάξεις των παρ. 5 και 6 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν πριν τη δημοσίευση του παρόντος, εφαρμόζονται για τις υποθέσεις για τις οποίες έχουν διαπιστωθεί παραβάσεις των περιπτώσεων β', γ', δ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 55 του ν. 4174/2013 και έχουν συνταχθεί ειδικές εκθέσεις ελέγχου μέχρι την 1.12.2015».

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθ. 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου ορίζεται ότι στην παρ. 7 του άρθ. 7 του ν. 4337/2015 οι λέξεις «μέχρι την 1.12.2015» αντικαθίσταται με τις λέξεις «μέχρι την 1.2.2016».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 2 της παρ. 1 της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει, εξειδικεύονται τα πρόσωπα της παραγράφου 6 του ως άνω άρθρου και νόμου και

ειδικότερα στην περ. (β) ορίζεται: «Για ομόρρυθμες, ετερόρρυθμές και περιορισμένης ευθύνης εταιρείες, στους ομόρρυθμους εταίρους και στους διαχειριστές αυτών και σε κάθε πρόσωπο εντεταλμένο από οποιαδήποτε αιτία στη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση αυτών, και όταν ελλείπουν ή απουσιάζουν αυτοί, σε κάθε εταίρο».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν.4174/2013 όπως ισχύουν, ορίζεται ότι για πράξεις που εκδίδονται από 1.1.2014: «ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα επανεξέτασης της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης ...».

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) εμπροθέσμως και παραδεκτώς ασκείται η παρούσα προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επειδή, ο πρώτος ισχυρισμός των προσφευγόντων περί παραβίασης του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης λόγω ελλιπούς σημειώματος διαπιστώσεων που δεν τους επέτρεψε να εκφράσουν ουσιωδώς τις απόψεις τους, αλλά μόνο τυπικώς μέσα από μια διαδικασία οπου είχε ήδη προαποφασισθεί το αποτέλεσμα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, καθόσον σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690/1999) ορίζεται ότι: «Αν η λήψη του δυσμενούς μέτρου είναι αναγκαία για την αποτροπή κινδύνου ή λόγω επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος, είναι, κατ' εξαίρεση, δυνατή η, χωρίς προηγούμενη κλήση του ενδιαφερομένου, ρύθμιση. Αν η κατάσταση που ρυθμίστηκε είναι δυνατόν να μεταβληθεί, η διοικητική αρχή, μέσα σε χρονικό διάστημα δεκαπέντε (15) ημερών, καλεί τον ενδιαφερόμενο να εκφράσει τις απόψεις του, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, οπότε προβαίνει σε τυχόν νέα ρύθμιση. Αν η πιο πάνω προθεσμία παρέλθει άπρακτη, το μέτρο παύει αυτοδικαίως, και χωρίς άλλη ενέργεια, να ισχύει ...».

Επειδή εξάλλου στη συνέχεια, με σκοπό την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (όπως αναφέρθηκαν ανωτέρω), παρασχέθηκαν οδηγίες με την εγκύκλιο ΠΟΛ 1103/20.4.2012 σύμφωνα με την οποία: «...Σε περίπτωση εφαρμογής των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, τα εν λόγω μέτρα λαμβάνονται εξαιρετικά και έχουν

προληπτικό και επείγοντα χαρακτήρα, ως εκ τούτου, εξαιρούνται της τήρησης του τύπου της προηγούμενης ακρόασης των φορολογουμένων, ενόψει του σκοπού της εν λόγω διάταξης, ο οποίος συνίσταται στη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, ούτως ώστε να δεσμευθούν οι λογαριασμοί και οι καταθέσεις καθώς και εν γένει τα περιουσιακά στοιχεία του υπόχρεου μέχρι εκδόσεως των σχετικών τίτλων βεβαίωσης. Η προηγούμενη κλήση των προσώπων αυτών, θα ματαίωνε το σκοπό του νόμου, ο οποίος έχει αναχθεί από το νομοθέτη, επιτρεπτός κατά το Σύνταγμα, σε σκοπό επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος και θα έθετε σε κίνδυνο τα συμφέροντα του Δημοσίου.

Επειδή εν προκειμένω, ορθώς η Δ.Ο.Υ. Έδεσσας ακολούθησε την διαδικασία της επιγενόμενης ακρόασης, επιδίδοντας την ίδια ημέρα, ήτοι την 27/1/2016, στον ..., νόμιμο εκπρόσωπο της εταιρείας, την υπ' αριθ. ... πράξη διασφάλισης με την από ... ειδική έκθεση ελέγχου, καθώς και τις υπ' αριθ. .../25.1.2016 Κλήσεις προς Επιγενόμενη Ακρόαση προς τον ίδιο και την εταιρεία αντίστοιχα, στις οποίες ανταποκρίθηκαν, καταθέτοντας στην Δ.Ο.Υ. Έδεσσας το υπ' αριθ. .../9.2.2016 υπόμνημα.

Επειδή, οι δύο επόμενοι ισχυρισμοί περί πλημμελούς αιτιολογίας των πράξεων λόγω αδυναμίας του ελέγχου να αποδείξει την εικονικότητα των συναλλαγών πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι και αλυσιτελώς προβαλλόμενοι, καθ' όσον για την επίλυση της διαφοράς που ανέκυψε από την επιβολή των ανωτέρω μέτρων δεν ερευνώνται λόγοι σχετικοί με την τέλεση των παραβάσεων, αλλά εξετάζεται μόνον αν, ενόψει των διαπιστώσεων του ελέγχου και των πιθανολογούμενων παραβάσεων, όπως απαριθμούνται στην σχετική διάταξη, δικαιολογείται η επιβολή τους.

Επειδή, επιπροσθέτως όπως έκρινε και το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αργινίου με την υπ' αριθ. 223/2015 Απόφαση του (Προεδρική Διαδικασία): «...Στα πλαίσια δε της διαφοράς, η οποία γεννάται από την έκδοση πράξεως της φορολογικής αρχής περί επιβολής των μέτρων αυτών ο δικαστής δεν έχει αρμοδιότητα διερευνήσεως ζητημάτων σχετικών με την τέλεση ή μη των παραβάσεων, αλλά εξετάζει μόνον εάν, των κατ' αρχήν και καθ' υπόνοιαν διαπιστώσεων του ελέγχου περί της τελέσεως, καθ' υποκείμενο και κατά αντικείμενο, των παραβάσεων, όπως αυτές παρατίθενται στην «ειδική έκθεση ελέγχου», συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, λόγω διακινδυνεύσεως των συμφερόντων του Δημοσίου, για την επιβολή των σχετικών περιορισμών (πρβλ. ΣτΕ 2297/2015, 2797/2009 επταμ., 1198/2012 επταμ.)».

Επειδή, ο τέταρτος ισχυρισμός των προσφευγόντων περί παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας λόγω υπέρμετρης δέσμευσης της περιουσίας τους καθώς και λόγω, σύμφωνα με τη νομολογία του ΔΕΚ, της άρρηκτης σύνδεσης της φύσης των παραβάσεων με την λήψη μέτρων όπως η συντηρητική κατάσχεση, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, καθ' όσον ο νομοθέτης στην παρ. 1 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 διαχωρίζει την συντηρητική κατάσχεση ως μέτρο διασφάλισης των οφειλών του Δημοσίου, για την οποία θέτει ως προϋπόθεση εφαρμογής της την ύπαρξη εκτελεστού τίτλου του άρθρου 45 του Κώδικα, από τα διασφαλιστικά μέτρα της παρ. 5 του ίδιου άρθρου και νόμου.

Τα εν λόγω μέτρα έχουν άμεσο και επείγοντα χαρακτήρα και μπορούν να εφαρμοστούν βάσει ειδικής έκθεσης ελέγχου, με την διαπίστωση των παραβάσεων της φοροδιαφυγής, ακόμη και αν δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία του ελέγχου και δεν έχουν εκδοθεί καταλογιστικές πράξεις.

Επιπροσθέτως, η επικαλούμενη εκ μέρους τους «αναλογικότητα» μεταξύ της διοικητικής κύρωσης και των διαπραχθεισών παραβάσεων, είναι προφανώς αβάσιμη διότι τέτοια σχέση «αναλογικότητας» δεν καθορίζεται από τις διατάξεις. Είναι γνωστό δε ότι στο φορολογικό δίκαιο οι διατάξεις ερμηνεύονται «γραμματικά» και όχι «αναλογικά». Τα επιβαλλόμενα μέτρα έχουν απολύτως αυστηρό χαρακτήρα και η Διοίκηση προβαίνει σε διαπιστωτικού χαρακτήρα αποτίμηση των πραγματικών περιστατικών και υπαγωγή τους στον κανόνα δικαίου πριν την εφαρμογή των διατάξεων. Είναι προφανές δε ότι με βάση τα προαναφερθέντα, τα μέτρα που λαμβάνονται από την Διοίκηση, προληπτικά και όχι κατασταλτικά, είναι κατάλληλα και αποτελεσματικά για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, ο οποίος έγκειται στην εξασφάλιση της διατήρησης των περιουσιακών στοιχείων του παραβάτη, ώστε να καταστεί δυνατή η ικανοποίηση των φορολογικών αξιώσεων του Δημοσίου κατ' αυτού, προτού αυτός προλάβει να μεταβιβάσει τα περιουσιακά του στοιχεία και να αποσύρει τις καταθέσεις του, χωρίς τα επερχόμενα μειονεκτήματα να υπερσκελίζουν τα πλεονεκτήματα (σχετ. ΣτΕ 1149/88, ΣτΕ 4050/90, ΣτΕ 3112/90, ΣτΕ 2775/89, ΣτΕ 2297/2015).

Επίσης, από το κείμενο της διάταξης προκύπτει αδιαμφισβήτητα ότι οι προσφεύγοντες έχουν κάθε δυνατότητα πίστωσης και χρήσης των τραπεζικών καταθέσεων και λογαριασμών τους, οι οποίοι δεν δεσμεύονται εξ ολοκλήρου, ενώ μεταξύ των πιστοποιητικών που απαγορεύεται να χορηγούνται στους φορολογούμενους – παραβάτες, σε περίπτωση λήψης των ανωτέρω μέτρων σε βάρος τους, περιλαμβάνονται περιοριστικά και μόνο αυτά που απαιτούνται για την κατάρτιση συμβολαιογραφικών πράξεων μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων και τα οποία με κανέναν τρόπο δεν οδηγούν στην

οικονομική εξόντωση αυτών, αφού τα στοιχεία αυτά δεν προσημειώνονται, κατάσχονται ή εκπλειστηριάζονται και έχουν τη δυνατότητα να τα διαχειριστούν με κάθε τρόπο.

Επειδή, ο πέμπτος ισχυρισμός των προσφευγόντων περί παράνομης επιβολής των διασφαλιστικών μέτρων σε βάρος τους βασιζόμενη σε παράβαση που καταργήθηκε με τον ν.4337/2015, καθώς και μη επιβολής προστίμου σε βάρος της εταιρείας με το νέο καθεστώς που ορίζεται με τον ίδιο νόμο, πρέπει να απορριφθεί ως νόμω και ουσία αβάσιμος ως προς το πρώτο σκέλος, διότι από τον συνδυασμό των διατάξεων της παρ. 7 του άρθρου 7 του ν.4337/2015 και της παρ. 2 του άρθ. 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, όπως αυτές αναπτύχθηκαν ανωτέρω, προκύπτει ότι για τις Ειδικές Εκθέσεις Ελέγχου που συντάχθηκαν έως 1/2/2016, τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου εφαρμόζονται για υποθέσεις για τις οποίες έχουν διαπιστωθεί παραβάσεις των περιπτώσεων β', γ', δ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 55 του ν. 4174/2013.

Επομένως, εν προκειμένω, ορθώς εφαρμόστηκαν τα διασφαλιστικά μέτρα με την προσβαλλόμενη πράξη σε βάρος των προσφευγόντων αφού αυτή εκδόθηκε βάσει της από 25/1/2016 Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου, όποτε τυγχάνουν εφαρμογής οι προαναφερόμενες διατάξεις.

Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του ισχυρισμού περί εφαρμογής του ευνοϊκότερου καθεστώσ και μη επιβολής του προστίμου βάσει του νέου καθεστώτος, αυτός δεν εμπίπτει στα πλαίσια εξέτασης της ορθής εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, καθόσον δεν αποτελεί στοιχείο κρίσης της παρούσας προσφυγής αφού δεν θίγει το κύρος των διασφαλιστικών μέτρων, αλλά το κύρος των πράξεων επιβολής προστίμου και καταλογισμού του φόρου, που θα εξεταστεί στις ενδικοφανείς προσφυγές που ήδη έχουν κατατεθεί κατά των καταλογιστικών πράξεων στην αρμόδια Δ.Ε.Δ. Θεσσαλονίκης.

Επειδή, εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι οι λόγοι για τους οποίους εφαρμόστηκαν τα μέτρα για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου με την υπ' αριθ. ... πράξη της Δ.Ο.Υ. Έδεσσας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως ίσχυαν πριν τη δημοσίευση των διατάξεων του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015), σε βάρος των προσφευγόντων, εξακολουθούν να υφίστανται,

Αποφασίζουμε

Απορρίπτουμε την ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία «...», με Α.Φ.Μ.: ..., έδρα: ..., αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ. ..., αντικείμενο εργασιών: ..., καθώς και του ..., με Α.Φ.Μ.:... ως διαχειριστή αυτής, για την ακύρωση της υπ' αριθ. ... πράξης της Δ.Ο.Υ. Έδεσσας με την οποία εφαρμόστηκαν σε βάρος τους τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν πριν τη δημοσίευση των διατάξεων του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015), σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος Διοικητικής
Υποστήριξης**

Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΝΟΜΙΚΩΝ
ΘΕΜΑΤΩΝ**

Γ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΙΑΣ

Σημείωση: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων διοικητικών δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της, με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από την λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (αρθρ. 126, ν. 2717/1999).